

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., a Mgr. Hany Janotové ve věci

žalobce: **J. M.**
zastoupen advokátkou Mgr. Martinou Grochovou, MSt, Ph. D.
sídlem Jezuitská 14/13, 602 00 Brno

proti

žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
sídlem Těšnov 65/17, 110 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. července 2025, č. j. MZE-33037/2025-14141,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a žalobní argumentace

[1] Na základě darovací smlouvy ze dne 10. 5. 2024 byl žalobci jeho matkou darován zemědělský závod, který se věnuje provozování živočišné a rostlinné zemědělské výroby. Tento převedený závod v roce 2023 (i v letech předchozích) naplnil podmínku tzv. aktivního zemědělce, když vykazoval minimální celoroční zatížení min. 0,3 VDJ/ha.

[2] Ačkoli se i sám žalobce se svým vlastním závodem věnoval zemědělství, jednalo se pouze o činnost v rostlinné zemědělské výrobě (ovocnářství). Žalobce proto nemohl využít kritéria určeného novým zemědělci, kteří jsou za aktivní zemědělce považováni automaticky, on sám tak podmínku tzv. aktivního zemědělce nesplňoval. Danou podmínku nemohl splnit ani tím, že k jejímu splnění došlo ze strany jeho matky. Převzatý matčin závod je však provozován pod stejným číslem hospodářství. Nebyl-li by závod převáděn z žalobcovy matky na žalobce, matčin závod by dotaci získal.

- Dne 15. 5. 2024 byla žalobcem podána Jednotná žádost 2024, zaevidovaná pod č. j. SZIF/2024/0367602. V rámci této žádosti bylo žádáno o: platbu pro oblasti s přírodními omezeními, základní podporu příjmu pro udržitelnost, platbu na produkci bílkovinných plodin, doplňkovou redistributivní podporu příjmu pro udržitelnost, ekoplatbu celofaremní základní (pozn. soudu: tyto platby jsou dále též souhrnně označovány jako „*přímá platba*“ nebo „*dotace*“)

[3] Žalobce uvádí, že v žádosti zaškrtnl políčko označující splnění podmínky „aktivního zemědělce“, jelikož podniká v zemědělství, jeho minimální příjmy a výnosy ze zemědělské činnosti na jejich celkových příjmech nebo výnosech za poslední účetně uzavřené období činily nejméně 30 % a maximální podíl roční částky přímých plateb na základě podané žádosti činil pro kalendářní rok, ke kterému měly být doloženy zemědělské příjmy nebo výnosy za poslední účetně uzavřené období, nejvýše 80 % celkových příjmů nebo výnosů ze zemědělské činnosti. Dodává, že v rámci Jednotné žádosti nelze uvést ty informace, které žalobce shledává být v jeho případě rozhodujícími. Nebylo tedy možné uvést, že závod, který byl na něj matkou převeden, a který je nyní veden pod totožným číslem hospodářství, splňoval podmínku jinou, konkrétně podmínku minimálního celoročního zatížení 0,3 VDJ/ha. Dále žalobce v žádosti uvedl, že jeho příjmy pochází jen ze zemědělské činnosti, což dokazoval pomocí faktur přiložených k žádosti.

[4] Dne 21. 1. 2025 vydal Státní zemědělský intervenční fond (dále též „*prvostupňový orgán*“) rozhodnutí s č. j. SZIF/2025/0055687 (dále též „*prvostupňové rozhodnutí*“), kterým žalobcovu žádost zamítl. Důvodem bylo zjištění, že příjmy žalobce se automaticky počítají ve výši 1 000 000 Kč, jelikož žalobce byl v posuzovaném roce v tzv. paušálním režimu. Dále uvedl, že na základě žalobcem předložených uznatelných faktur měl žalobce příjmy ze zemědělské činnosti ve výši 277 142 Kč, což tvoří méně než 30 % jeho celkových příjmů.

[5] V rámci podaného odvolání žalobce mj. uvedl, že převzal zemědělský závod od své matky v roce 2024, on sám byl do evidence zemědělských podnikatelů zapsán v roce 2005. Od té doby se výlučně věnuje zemědělské činnosti, jež tvoří jeho výhradní příjem. Jeho hospodářství se rozkládá na ploše 93 hektarů (5,7 ha tvoří orná půda, 17,7 sady a jiné kultury

a zbytek je tvořen trvalým travním porostem). Dle Registru zvířat má žalobce 24 kusů hovězího dobytka. Dále popisoval dle jeho názoru „*zcela absurdní situaci, že pokud by nepřevzal zemědělský závod své matky, ale místo toho by každý z nich nadále vedl svůj zemědělský závod, oba závody by na dotace, o něž žalobce žádal, dosáhly*“. Dodal, že dle stávajícího systému není počítáno z možností mezigeneračního převodu závodu z předka na potomka, a proto nelze započíst hospodářské výsledky předchůdce ve prospěch jeho nástupce, který závod převzal jako celek. Žalobce se rovněž vymezil vůči použití částky 1 000 000 Kč při výpočtu procenta zemědělských příjmů. Uvedl, že tak bylo učiněno, přestože jeho příjmy již po mnohá léta pocházejí pouze ze zemědělské činnosti.

[6] Žalobce se v žalobě vymezuje také vůči argumentaci žalovaného obsažené v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Nesouhlasí předně s tvrzením žalovaného, že jeho průměrná intenzita chovu hospodářských zvířat v kontrolním období od 1. 6. do 30. 9. 2023 činila 0 VDJ/ha. Neztotožňuje se s úvahou žalovaného, že pokud by měl žalobce příslušný počet zvířat v roce 2023 evidován na své jméno, bylo by možné stanovit příslušnou hodnotu VDJ/ha. Žalobce proto zdůrazňuje, že „[v]ypořádání [této] námitky se tedy absolutně míjí s její podstatou“. Ve vztahu k prokázání splnění podmínky aktivního zemědělce žalovaný uvedl, že žalobce na základě vlastního uvážení zvolil možnost prokázání celkových příjmů za účetní období daňovým přiznáním, účetními nebo daňovými doklady a soupisem účetních a daňových dokladů. Žalovaný dodal, že žadateli se vedle této možnosti nabízí i další varianty k prokázání naplnění dané podmínky. Dle žalobce i při vypořádání této odvolací námitky žalovaný „ignoroval“ namítanou skutečnost, že v žádosti není žádná kolonka, která by vystihovala jeho situaci, a proto „neměl v žádosti co jiného zaškrtnout[t]“.

[7] Žalobce následně v podané žalobě namítá, že podmínky tzv. aktivního zemědělce jsou nastaveny v rozporu se smyslem a účelem Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2115 ze dne 2. prosince 2021 (dále jen „*nařízení 2021/2115*“). Dle jeho názoru byla tímto překročena diskreční pravomoc členského státu Evropské unie. Podle bodu 19 preambule daného nařízení mají členské státy v rámci svých strategických plánů společné zemědělské politiky určit objektivní podmínky, na jejichž základě se bude posuzovat naplnění pojmu „aktivní zemědělec“. Zdůrazňuje, že dle nařízení 2021/2115 by předmětná definice neměla zabraňovat tomu, aby se podpora poskytovala těm zemědělcům, kteří jsou vícestranně zaměřeni. Následně pojednává o článku 4 odst. 5 daného nařízení, které se věnuje tomu, jak mají být příslušná kritéria členskými státy nastavena. Má se jednat o objektivní a nediskriminační podmínky, které mohou být prokazovány za pomoci příjmových testů, vkladů práce v zemědělském podniku, předmětu podnikání či zápisu zemědělských činností v celostátních či regionálních rejstřících. Dále podotýká, že unijní nařízení neobsahuje konkrétní definici aktivního zemědělce. Tento pojem je v České republice zakotven jen pomocí podzákonného právního předpisu, kterým je nařízení vlády č. 83/2023 Sb., o stanovení podmínek poskytování přímých plateb zemědělcům (dále též „*nařízení vlády č. 83/2023*“). Žalobce zdůrazňuje, že v jeho případě jsou zásadní kritéria uvedena v ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) a v ustanovení § 4 odst. 2 písm. a) a písm. c).

[8] Podmínka stanovená v § 4 odst. 1 písm. d) byla splňována v roce 2023 závodem žalobcovy matky. Ve vztahu k podmínce v § 4 odst. 2 písm. c) podotýká, že pokud by sám nikdy nepodnikal, byl by první rok automaticky považován za aktivního zemědělce. Jelikož však podnikal v jiné oblasti než jeho matka, nelze toto kritérium použít. Ve vztahu k podmínce v § 4 odst. 2 písm. a) žalobce uvádí, že má od roku 2016 příjmy pouze ze zemědělské činnosti, a proto tuto podmínku „s velkou rezervou“ splňuje. Nesouhlasí

s názorem prvostupňového orgánu, že využitím paušálního režimu nebyla podmínka splněna. Uvádí, že „doplatil“ na své nízké celkové příjmy. Zdůrazňuje, že jeho příjmy se nerovnají ani 30 % prvostupňovým orgánem počítané částky 1 000 000 Kč. Namítá proto, že ustanovení § 4 odst. 5 nařízení vlády č. 83/2023 v rámci úpravy prokazování výše příjmů nepočítá s použitím režimu paušální daně.

[9] Z výše uvedených důvodů proto žalobce tvrdí, že český zákonodárce nastavil podmínky aktivního zemědělce takovým způsobem, který v případě mezigeneračního převodu zemědělského závodu z rodiče na potomka, jenž podnikal v jiné oblasti zemědělství než jeho rodič, zabraňuje tomuto potomku, aby čerpal přímé platby.

[10] Rovněž namítá, že předmětné ustanovení nepřiměřeně přísněji postihuje malé zemědělce, kteří podnikají jako fyzické osoby. Ačkoli tak daná fyzická osoba podniká se stejným číslem hospodářství, nelze vycházet z toho, že daný závod v předešlém roce příslušné podmínky splnil. Argumentuje, že naopak v případě velkých zemědělců tato obtíž nenastává, jelikož při podnikání ve formě obchodní společnosti se při převodu mění jen osoba jednatele a/nebo společníka. Proto takovýto závod může i nadále dotaci čerpat.

[11] Žalobce tedy shrnuje, že podmínky zakotvené v ustanovení § 4 nařízení vlády č. 83/2023 vykazují rozpor se smyslem pojmu tzv. aktivního zemědělce, který vychází z článku 4 odst. 5 nařízení 2021/2115. Namítaný rozpor shledává v tom, že podmínky uvedené ve vnitrostátním nařízení nepřiměřeně přísněji postihují malé zemědělce podnikající jako OSVČ. Dále dochází k tomu, že jsou z přímých plateb vyloučeni ti zemědělci, již přebírají rodinný zemědělský závod, z čehož plyne, že v důsledku daných podmínek není podporována udržitelnost zemědělství. Shledává tedy, že byla překročena diskreční pravomoc členského státu. Rovněž podotýká, že zákonodárce přitom finanční břímě vyvstávající při mezigeneračním převodu závodu v jiných oblastech veřejného práva zohlednil. Zde odkazuje například na ustanovení § 3 odst. 4 písm. f) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů.

II. Shrnutí obsahu odůvodnění napadeného rozhodnutí

[12] Nad rámec skutečností uvedených v žalobě z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplynuly následující skutečnosti podstatné pro posouzení dané věci.

[13] Žalobce svou žádost dne 30. 5. 2024 doplnil o aktualizovaný soupis účetních dokladů. Byly dodány faktury č. 1/2023, 2/2023, 3/2023, 4/2023, 5/2023, 6/2023, 7/2023, 8/2023, 9/2023, 10/2023, 11/2023, 12/2023, 13/2023 a 14/2023. Rovněž uvedl, jaké dotace již v minulosti od prvostupňového orgánu obdržel.

[14] Žalovaný uvádí, že uznatelné zemědělské příjmy žalobce činily 277 142 Kč, bez přímých plateb se jednalo o částku 208 205 Kč.

[15] Žalobcem nebylo podáno daňové přiznání, nýbrž potvrzení o účasti v paušálním režimu, které dne 29. 5. 2024 vydal Finanční úřad pro Zlínský kraj. Z toho důvodu činily celkové příjmy žalobce 1 000 000 Kč. Žalovaný uvádí, že pro splnění podmínky minimálně 30 % podílu zemědělských příjmů nebo výnosů na celkových příjmech nebo výnosech by musely být žalobcem prokázány zemědělské příjmy alespoň v hodnotě 300 000 Kč. Žalobce však doložil pouze příjmy v částce 277 142 Kč, jež představují 27,71 % jeho zemědělských příjmů.

[16] V odvolání žalobce rovněž uvedl, že se za situace, kdy dne 15. 5. 2024 podal předmětnou žádost, dne 30. 5. 2024 opravil zaslané doklady, a nikdo z pracovníků prvostupňového orgánu daný stav nerozporoval, domníval, že doplnění žádosti provedl dostatečným způsobem. Rovněž uvedl, že paušální režim uplatňoval na základě rady svého předchozího daňového poradce. Nový daňový poradce mu následně doporučil, aby daňové přiznání za rok 2023 přeci jen podal. Žalobce tak učinil dne 26. 6. 2024 u Finančního úřadu Zlínského kraje, a to prostřednictvím svého daňového poradce.

[17] Žalovaný reagoval na žalobcovu odvolací námitku, ve které žalobce odkazoval na nařízení vlády č. 81/2025 Sb., a argumentoval, že od roku 2025 nebudou muset ekologičtí ovocnáři hospodařící na min. 10 % své výměry v ekologických sadech splňovat podmínku aktivního zemědělce pomocí dokazování minimální příjmů ze zemědělské prvovýroby. Uváděl, že v případě, že by dané kritérium platilo již pro jednotné žádosti roku 2024, nebyla by jeho žádost zamítnuta. Žalovaný připomněl přechodné ustanovení výše uvedeného nařízení (konkrétně na jeho čl. II bod 1), které stanoví, že pokud bylo řízení o žádosti zahájeno podle nařízení vlády č. 83/2023 Sb., bude podle tohoto nařízení také dokončeno, nejedná-li se o některé z taxativně uvedených ustanovení, která musí být použita ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti nařízení vlády č. 81/2025 Sb.

[18] K odvolací námitce, kde žalobce uváděl, že se zabývá výzkumnou činností, žalovaný uvedl, že dané tvrzení žalobce nijak neprokázal v rámci žádosti ani následně v odvolacím řízení. Ze strany žalobce proto nebylo naplněno ustanovení § 4 odst. 2 písm. b) nařízení vlády č. 83/2023 ve spojení s ustanovením § 4 odst. 6 téhož nařízení vlády.

[19] V rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí dále žalovaný poukázal na to, že žalobce zaměňoval pojmy „zemědělské příjmy“ a „příjmy ze zemědělské prvovýroby“. Upozorňuje, že žalobce k prokázání splnění podmínky tzv. aktivního zemědělce zvolil finanční kritéria. Přitom by k jejímu splnění postačovalo, kdyby k podávané žádosti připojil účetní či daňové doklady ve výši zaručující splnění dané podmínky. V žalobcově případě by postačovala částka ve výši 300 000 Kč.

[20] K žalobcově otázce, proč prvostupňový orgán operoval s tak vysokými příjmy žalobce (tj. 1 000 000 Kč) žalovaný uvedl, že při stanovení této částky daný orgán pouze vycházel z podkladů dodaných žalobcem. Následně dodal: *„Odvolatel si musel být vědom, že když je v paušálním režimu daně, jeho celkové příjmy budou počítány ve výši 1 000 000 Kč, a přesto doložil reálné příjmy jen ve výšce 277 142 Kč. Pokud toto odvolatel nevěděl, mohl jej na to upozornit jeho daňový poradce, případně mohl využít služeb zemědělských poradců, kteří žadatelům běžně pomáhají se sestavováním žádosti.“* Rovněž uvedl, že žalobce k žádosti připojil všechny povinné přílohy. Proto nebylo podání neúplné, jak žalobce namítal v rámci svého odvolání. Pouze nebyly doloženy příjmy v takové výši, jakou vyžaduje § 4 odst. 2 písm. a) nařízení vlády č. 83/2023.

[21] K odvolací námitce, kde žalobce uváděl, že spolu s odvoláním podal i daňové přiznání, žalovaný podotýká, že příslušný finanční úřad obdržel dané daňové přiznání až dne 26. 6. 2024. Z toho důvodu nebylo možno jej použít při posuzování splnění podmínky aktivního zemědělce. Aby toto daňové přiznání mohlo být zohledněno, muselo by být připojeno k samotné žádosti nebo dodáno do 10. 6. 2024 (do tohoto dne mohl žalobce doplnit svou žádost se sankcí, kterou stanoví § 11b odst. 5 zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu (dále též *„zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu“*)).

[22] Na závěr žalovaný odkazuje na dotační podmínky, které jsou povinně zveřejňovány na internetových stránkách prvostupňového orgánu, Portálu farmáře a v příslušných metodických příručkách pro každý dotační rok. Žalobce měl rovněž možnost využít například soukromé poradenské služby zaměřené na zemědělství.

III. Vyjádření žalovaného

[23] Ve svém vyjádření žalovaný uvedl, že podanou žalobu shledává nedůvodnou a požaduje její zamítnutí. K námitce nezohlednění žalobcovy situace žalovaný uvádí, že neshledává tuto námitku relevantní, jelikož žalobce v podané žádosti tyto skutečnosti netvrdil. Nebylo tak učiněno ani ze strany jeho matky. Žalovaný zde odkazuje na ustanovení § 11g zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu. Dodává, že žalobcem ani jeho matkou nebyl po podání jednotné žádosti oznámen ani jinak doložen převod daného závodu.

[24] Ve vztahu ke zdroji, odkud byly čerpány údaje zohledňované při posuzování žádosti žalovaný cituje ustanovení § 3 odst. 5 písm. a) zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o zemědělství“). Uvádí, že prvostupňový orgán vycházel z příslušných údajů obsažených v Evidenci využití půdy. Zdůrazňuje, že samotné provedení změn v Evidenci využití půdy nebo v Ústřední evidenci zvířat neslouží jako důkaz o platném převodu závodu ve smyslu občanského zákoníku a § 11g zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu.

[25] Dodává, že „J. M. ukončila hospodaření po kontrolním období a konci svých závazků, což potvrzuje[1] údaje v LPIS a IZR. V LPIS byly všechny DPB převedeny dle Souhlasného prohlášení k převodu DPB ke dni 1. 5. 2024. V IZR byla zvířata (24 ks skotu) převedena ke dni 10. 5. 2024“.

[26] Žalovaný uvádí, že dle údajů v Ústřední evidenci zvířat žalobce na sebe v období od 1. 6. 2023 do 30. 9. 2023 neměl evidována způsobilá hospodářská zvířata. Z toho důvodu nemohl splnit podmínku dle § 4 odst. 1 písm. d) nařízení vlády č. 83/2023. I v případě, kdy by žalobce se svou matkou převod závodu řádně oznámili prvostupňovému orgánu a prokázali změnu žadatele podle § 11g zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu, stále by daná podmínka nebyla splněna, jelikož se tato ověřuje ve vztahu k předcházejícímu roku, tedy k roku 2023. Dle údajů obsažených v Ústřední evidenci zvířat hospodaří žalobce s převedených skotem od 10. 5. 2024. V období od 16. 5. 2000 do 9. 5. 2024 bylo dané hospodářství evidováno na žalobcovu matku. Žalovaný uvádí, že intenzita chovu pro rok 2023 činila ve vztahu k žalobcově matce 0,32 VDJ/ha (23,60 VDJ/73,07 ha) a ve vztahu k žalobci činila 0 VDJ/ha (0 VDJ/19,87 ha).

[27] Námitku, kde žalobce uvádí, že byl o dotaci zkrácen jen proto, že došlo k mezigeneračnímu převodu závodu, žalovaný shledává irelevantní.

[28] Žalovaný podotýká, že každému žadateli, tedy i žalobci, je před podáním Jednotné žádosti dána možnost, aby si v rámci Portálu Farmáře zkontroloval, zda splňuje podmínky aktivního zemědělce, přičemž tato aplikace je k dispozici od 15. 3. 2024. Rovněž lze použít každý rok aktualizovanou příručku k dané aplikaci. Tuto příručku s názvem „Příručka pro žadatele k ověření plnění podmínky aktivního zemědělce“ žalovaný navrhuje k důkazu.

[29] Dále žalovaný k argumentu nesplnění podmínky žalobcem uvádí: „Pokud by žalobce provedl předběžnou kontrolu AZ, zjistil by, že neplní žádné nárokové kritérium podle §

4 odst. 1 nařízení vlády PP a musel tak vyplnit v Jednotné žádosti pro rok 2024 tzv. III. část – finanční kritéria podle § 4 odst. 2 písm. a) nařízení vlády PP. Po vyplnění by zjistil, že neplní uvedenou podmínku – minimální příjmy nebo výnosy ze zemědělské činnosti na jejich celkových příjmech nebo výnosech za poslední účetně uzavřené období činí nejméně 30 %“.

[30] Žalovaný zdůrazňuje, že žalobcova žádost byla zamítnuta z toho důvodu, že splnění dané podmínky dokazoval pomocí § 4 odst. 2 písm. a) a odst. 5 písm. b) ve spojení s § 2 odst. 1 nařízení vlády č. 83/2023, přičemž opakuje, že se jednalo o svobodnou volbu žalobce. Nebylo tak žalobcem dodáno příslušné daňové přiznání za rok 2023, nýbrž Potvrzení o účasti v paušálním režimu ve smyslu § 2 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů. Připomíná rovněž možnost dodat příslušné daňové přiznání do 25 kalendářních dnů (dle § 11b odst. 4 a 5 daného nařízení), což je sice postihováno sankcí, avšak žadatel nepřichází o nárok na požadovanou dotaci. Dodává, že ode dne spuštění výše uvedené aplikace pro předběžnou kontrolu měl žalobce možnost získat radu skrze infolinku či zaměstnance prvostupňového orgánu, kde by mu bylo sděleno, že má podat nové daňové přiznání. Žalobce by tak stihl daňové přiznání podat spolu s Jednotnou žádostí do 15. 5. 2024, kdy končila lhůta pro podání žádosti.

[31] Žalobcův argument, že v příslušné žádosti chybí kolonka, která by vystihovala situaci, ve které se žalobce nachází, žalovaný shledává lichým. Uvádí, že bylo v daném případě postupováno v souladu s § 3 správního řádu, když byl skutkový stav zjištěn do takové míry, která nedává prostor k důvodným pochybnostem. Zdůrazňuje, že ačkoli se žalobce zavázal, že bude dodržovat příslušné dotační podmínky, o kterých prohlásil, že se s nimi seznámil, nepodařilo se mu naplnit výše uvedenou podmínku aktivního zemědělce. Dodává, že žalobce nese odpovědnost za všechny údaje, které poskytuje spolu s podávanou žádostí. K tomuto odkazuje na čl. 6 odst. 2 Prováděcího nařízení Komise (EU) 2022/1173.

[32] Ve vztahu k žalobní námitce rozporu nastavení podmínek aktivního zemědělce s účelem unijního nařízení a k namítanému překročení diskreční pravomoci členského státu žalovaný uvádí, že žalobce využil možnosti převodu daného zemědělské závodu a následně podal žádost o dotaci, přičemž tento postup není v rozporu s žádným právním předpisem. Musí však i v takové situaci být splněny příslušné dotační podmínky. Žalovaný připomíná znění ustanovení § 11d odst. 1 zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu, dle kterého platí, že žadatel není prvostupňovým orgánem vyzýván k dodatečnému dodání příloh žádosti, jež je její nedílnou součástí, a jež je uvedena v rámci příslušného prováděcího předpisu. Při nedoručení přílohy v rámci termínu uvedeného v § 11b odst. 5 daného zákona dojde k zastavení řízení o žádosti. Při nedoručení přílohy vztahující se výhradně k části požadované dotace je tato část dotace snížena nebo není poskytnuta vůbec. V žalobcově případě bylo příslušné daňové přiznání za rok 2023 žalobcem dodáno až s odvoláním, což však mělo za následek nemožnost přihlídnutí k tomuto podkladu.

[33] Dále žalovaný reagoval na námitku, že žalobce i jeho matka každý sám splňovali podmínky pro přiznání přímé platby za rok 2024, a tudíž žalobce předpokládal, že o tuto přímou platbu nepřijde ani po převodu závodu. Výše uvedené tvrzení žalovaný označuje za nepravdivé. Zároveň k této námitce opakuje, že vybráním chybného postupu prokázání splnění podmínky aktivního zemědělce nebyly naplněny předpoklady ustanovení § 4 odst. 1 nařízení vlády č. 83/2023.

[34] Ve vztahu k námitce splnění podmínky aktivního zemědělce dle § 4 odst. 1 písm. d) nařízení vlády č. 83/2023 žalobcovou matkou žalovaný uvádí, že není možné, aby byl žalobcův nárok splněn nárokem jiné osoby (jeho matky). Dodává, že „[p]okud by měl žalovaný hodnotit minimální intenzitu VDJ/ha podle § 4 odst. 1 písm. d) nařízení vlády PP za rok 2023, tak J. M. by splnila, ale žalobce nikoliv čili závěrem by podmínku aktivního zemědělce nesplnil. Stejně tak, pokud by se obě hospodářství (žalobce a J. M.) vyhodnocovala společně, nesplnil by žalobce rovněž uvedenou podmínku.“

[35] K námitce v bodě 21 žaloby žalovaný uvádí, že neshledává žalobce být znevýhodněným tím, že nechoval dobytek. Uvádí, že on i jeho matka podnikali v zemědělství. Skutečnost, že se každý z nich věnoval jinému oboru, neshledává být relevantní.

[36] Rovněž nesouhlasí s tvrzením žalobce, že prvostupňový orgán vycházel z domněnky, že žalobcův příjem činí 1 000 000 Kč. Uvádí, že bylo postupováno na základě žalobcem předložených údajů uvedených v Potvrzení o účasti v paušálním režimu.

[37] Dále žalovaný reagoval na námitku rozporu nastavení podmínek aktivního zemědělce s příslušným nařízením Evropské unie. K tomuto zdůraznil, že dané podmínky byly obsaženy již v rámci Strategického plánu, jenž byl schválen Evropskou komisí. Z toho důvodu neshledává nastavení podmínek jako diskriminační. Strategický plán by totiž jinak nemohl být schválen. K tomuto odkazuje na kapitolu 4. 1. 4. 1. daného Strategického plánu, kde jsou uvedena „Kritéria pro určení osob s minimální úrovní zemědělské činnosti“.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

[38] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – dále jen „s. ř. s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvažil takto.

[39] Soud úvodem shrnuje obsah správního spisu, ze kterého vycházel při posouzení této věci. Spisová dokumentace obsahuje žalobcem doložené kopie paragonů za rok 2023, správcem daně vytvořený soupis účetních a daňových dokladů, z něj vyplývá, jak byla vypočítávána částka 277 142, 49 Kč (z níž byl odvozen předmětný podíl 27,7 %). Rovněž je přítomen excelový soubor se snímky obrazovky, které zachycují výpis z Integrovaného zemědělského registru. Jedná se o snímky zobrazující stav této evidence ke dni 9. 5. 2024 a ke dni 10. 5. 2024, a to zvlášť pro žalobce a pro jeho matku. Zatímco dne 9. 5. 2024 bylo 24 kusů dobytka evidováno na žalobcovu matku a žalobce v ten den neměl na sebe registrován dobytek žádný, k 10. 5. 2024 byl daný dobytek registrován na žalobce a jeho matka již na sebe žádný registrován neměla. Dále je v témže souboru snímek týkající se přehledu vlastnictví daného závodu, zachycující změnu vlastníka závodu ke dni 10. 5. 2024, kdy závod přešel z žalobcovy matky na žalobce.

[40] Soud se následně zabýval obsahem žalobcovy Jednotné žádosti 2024, která je rovněž obsahem správního spisu. Přílohu žádosti tvořily paragony za rok 2023, náhrada za daňové priznání a excelový soubor obsahující soupis účetních a daňových dokladů (nazváno MOUDRIK_SOUPIS). Posledně uvedený soubor obsahoval žalobcem doložené doklady,

z nichž žalobce vyvodil, že veškeré uznatelné zdroje činí celkem 473 348,95 Kč. Spisová dokumentace obsahuje také žalobcovo daňové přiznání.

[41] V rámci posouzení žaloby se soud nejdříve zabýval přezkumem žalovaným tvrzeného nesplnění podmínky aktivního zemědělce ze strany žalobce, proti čemuž tento aktivně brojil.

[42] Žalovaný ve svém vyjádření výslovně uvedl, že důvodem k zamítnutí žalobcovy jednotné žádosti bylo to, že žalobce nenaplnil podmínku uvedenou v § 4 odst. 2 písm. a) nařízení vlády č. 83/2023, přestože si k doložení splnění podmínky aktivního zemědělce vybral právě toto ustanovení.

[43] Dle § 4 odst. 2 písm. a) nařízení vlády č. 83/2023 platí, že: „Aktivním zemědělcem je dále fyzická nebo právnická osoba, která je zemědělským podnikatelem a jejíž minimální příjmy nebo výnosy ze zemědělské činnosti na jejich celkových příjmech nebo výnosech za poslední účetně uzavřené období činí nejméně 30 % a zároveň maximální podíl roční částky přímých plateb na základě podané žádosti pro kalendářní rok, ke kterému budou doloženy zemědělské příjmy nebo výnosy za poslední účetně uzavřené období, činí nejvýše 80 % jejich celkových příjmů nebo výnosů ze zemědělské činnosti“.

[44] Žalovaný v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl výpočet, ze kterého vyplynulo, že žalobce splňuje jen 27,7 % podíl, nikoli 30 %, jak ukládá příslušné nařízení vlády ve výše citovaném ustanovení. O druhé části dané podmínky nebylo mezi stranami sporu.

[45] Soud se ve vztahu k výše uvedené námitce zabýval související žalobní námitkou, která se týkala využití částky 1 000 000 Kč pro výpočet příslušného procentního podílu. Ve spisové dokumentaci soud shledal, že jednou z příloh jednotné žádosti byl i dokument nazvaný „Náhrada za daňové přiznání“. Žalobce v něm uvádí toto: „*Za rok 2023 jsem byl poplatníkem v paušálním režimu (paušální daň) podle zákona o daních z příjmů, par. 2a. Jelikož jsem podmínky neporušil, tak jsem neměl povinnost podávat daňové přiznání dle par. 7a zákona o daních z příjmu. Konkrétně 7a/ odstavec 1. - kde je řečeno, že daň poplatníka je rovna paušální dani (paušálním zálohám) pokud neporuší podmínky paušální daně.*“ Z dané přílohy tak vyplynulo, že v roce 2023 byl žalobce poplatníkem v paušálním režimu. Tato skutečnost plyne rovněž z „Potvrzení o účasti v paušálním režimu“ ze dne 29. 5. 2024 (rovněž součástí správního spisu), které bylo vydáno Finančním úřadem pro Zlínský kraj. Vyplývá z něj, že v období od 1. 1. 2021 do 30. 4. 2024 byl žalobce poplatníkem v paušálním režimu.

[46] V rámci „*Příručky pro žadatele k ověření plnění podmínky aktivního zemědělce*“, na kterou žalovaný odkazoval a navrhl ji k důkazu, soud uvádí, že tato listina není součástí předloženého správního spisu. Soud proto procesně vyhodnotil tuto listinu jako listinný důkaz, k němuž se mohl účastník vyjádřit (soud zaslal tuto listinu právní zástupkyni žalobce dne 17. 2. 2026). Soud tak dále z této listiny při hodnocení věci vychází jako z provedeného listinného důkazu, přičemž rozhodl podle ust. § 51 odst. 1 bez nařízení jednání, neboť účastníci s takovým postupem souhlasili.

[47] Ve vztahu ke splnění podmínky dle žalobcem vybraného ustanovení (§ 4 odst. 2 písm. a) na str. 36 pro žadatele nacházející se v paušálním režimu uvádí v této příručce následující: „*V případě, že žadatel je v rámci posledního účetně uzavřeného období veden u finančního úřadu jako poplatník v paušálním režimu (nemusí podávat daňové přiznání, jelikož má příjem do 2 mil. Kč.), uvede při výběru doložení příjmů/výdajů prostřednictvím daňového*

přiznání do pole „Výše celkových příjmů nebo výdajů (Kč)“ částku 2 miliony Kč a jako přílohu do kolonky v rámci příloh s názvem „Daňové přiznání“ musí žadatel vložit potvrzení finančního úřadu pro poslední účetně uzavřené období, že daný subjekt byl v tomto období poplatníkem v paušálním režimu“. Soud zde připomíná, že od 1. 1. 2023 došlo k novelizaci zákona o daních z příjmů zákonem č. 366/2022 Sb., čímž došlo k navýšení hranice příjmů ze samostatné činnosti pro možnost vstupu poplatníků do paušálního režimu z 1 000 000 Kč na 2 000 000 Kč.

[48] Jak sám žalobce uváděl, nařízení vlády č. 83/2023 dává žadateli možnost vybrat si z několika způsobů, kterými prokáže splnění předmětné podmínky aktivního zemědělce. Žalobce zaškrtnutím části III žádosti vyjádřil svoji volbu prokazovat tuto podmínku pomocí příjmového testu (§ 4 odst. 2 písm. a) daného nařízení). K tomu je třeba uvést, že je to žalobce, kdo zaškrtnutím příslušné části v žádosti vybere režim, jak příslušnou podmínku bude prokazovat, tuto jeho volbu nemůže měnit žalovaný nebo prvostupňový správní úřad. K ověření, zda je podmínka splněna, měl k dispozici aplikaci v rámci Portálu Farmáře, na kterou odkazoval žalovaný (viz výše), případně mohl využít i příslušného odborného poradenství. Soud přezkoumal výpočet žalovaným uvedeného procentního podílu (27,7 %), přičemž při jeho stanovení neshledal žádné pochybení. Zde soud podotýká, že žalovaný i přes výše uvedenou změnu limitu pro využití paušálního režimu posuzoval splnění podmínky žalobcem ve vztahu k původní (nižší) částce, tedy 1 000 000 Kč. Výše citovaná pasáž z příslušné příručky pro rok 2024 přitom uvádí, že žadatel v paušálním režimu má do „kolonky“ nazvané „Výše celkových příjmů nebo výdajů“ vepsat částku 2 000 000 Kč. Jelikož byla příručka k dispozici od 15. 3. 2024, měl žalobce dle názoru soudu dostatečné množství času (2 měsíce), aby do konce lhůty pro podání žádosti, která byla stanovena na 15. 5. 2024, vyhodnotil, zda jím vybranou podmínku splňuje. (Nad rámec posouzení věci soud podotýká, že žalobci se nabízela i možnost načasovat převod závodu s ohledem na zamýšlené podání žádosti tak, aby dotaci mohla získat jeho matka. Žalobce totiž zdůrazňoval, že jeho matka v roce 2023 splňovala podmínku průměrné intenzity chovu.)

[49] Ve vztahu k výpočtu procentního podílu použitím částky 1 000 000 Kč soud dodává, že tento postup vychází z podstaty paušálního režimu daně, kdy poplatník nemusí podávat daňové přiznání a je tedy uvažováno za pomoci této zastřešující částky tvořené limitem pro využití daného režimu. Jak vyplynulo z odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalobce se na radu nového daňového poradce následně rozhodl podat i daňové přiznání. Nestihl tak ale učinit v rámci lhůty, kterou stanoví § 11b odst. 5 zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu, tedy do 10. 6. 2024. Daňové přiznání bylo podáno až dne 26. 6. 2024, a proto k němu žalovaný nemohl přihlédnout. Soud zde shledal, že žalovaný v napadeném rozhodnutí srozumitelně popsal, proč nemohl přihlédnout k podanému daňovému přiznání. Vysvětlil rovněž, z jakého důvodu zvolil pro výpočet částku 1 000 000 Kč, a uvedl konkrétní výpočet procentního podílu. V tomto postupu žalovaného soud neshledal žádné pochybení.

[50] Soud se dále věnoval žalobní námitce vztahující se k prokázání podmínky aktivního zemědělce pomocí průměrné intenzity chovu hospodářských zvířat v kontrolním období od 1. června do 30. září kalendářního roku, který předcházel roku, v němž je žádost podávána, jak je stanoveno v § 4 odst. 1 písm. d) nařízení vlády č. 83/2023. Žalobce poukazoval na to, že jeho matka tuto podmínku v roce 2023 splňovala. Pokud by nedošlo k převodu závodu, získala by ona i nyní příslušnou dotaci pomocí splnění této podmínky.

Zdůrazňoval, že po převodu je závod stále veden pod totožným číslem hospodářství. Argumentoval, že kritéria aktivního zemědělce byla nastavena tak, že nepočítají s mezigeneračními převody a neumožňují tak započítat hospodářské výsledky závodu před převodem, přičemž samotná žádost nedává žadateli žádnou možnost, jak do ní tyto skutkové okolnosti uvést.

[51] Soud nejdříve ve vztahu k žalobcem vyzdvihované nemožnosti zohlednit konkrétní skutkové okolnosti v rámci podané žádosti, jelikož tato neobsahuje příslušnou „kolonku“, uvádí, že jednotná žádost je tzv. formulářovou žádostí, která ze své povahy neumožňuje vpisovat žádné další skutečnosti nad rámec požadovaných údajů. Tento charakter žádosti tak nelze správním orgánům přičítat k tíži, jelikož je právem poskytovatele dotace stanovit, jakou podobu bude příslušná žádost mít. Žadatel o dotaci pak v případě, že chce žádost podat, musí toto nastavení respektovat.

[52] Soud rovněž připomíná, že podáním žádosti o dotaci se žadatel rovněž zavazuje řídit se stanovenými dotačními podmínkami, tedy i tím, jak jsou vymezena kritéria aktivního zemědělce. Úlohou soudu je tak především posoudit, zda bylo v konkrétním případě rozhodnuto v souladu s příslušnými dotačními podmínkami, nikoliv hodnotit samotné dotační podmínky. Nastavení jednotlivých dotačních podmínek je totiž v kompetenci jejího poskytovatele.

[53] Je tedy zapotřebí zdůraznit, že ačkoli příslušné nařízení vlády výslovně nepočítá s převody zemědělského závodu mezi generacemi, neshledal soud, že by nastavení kritérií aktivního zemědělce znevýhodňovalo ty, kteří převezmou závod po svých předcích. Žadatelé mají totiž na výběr z několika způsobů, jak mohou podmínku splnit. K dispozici mají rovněž žalovaným odkazovanou aplikaci, kde si mohou ověřit, zda jimi zvolenou podmínku splňují, čímž se mohou vyhnout jejímu výběru a následnému zamítnutí žádosti pro její nenaplnění. Postup vyplnění žádosti je navíc srozumitelně popsán v každoročně aktualizované příručce. Jak bylo uvedeno výše, tato příručka pamatuje i na případy, kdy se žadatel nachází v paušálním režimu, jak tomu bylo v žalobcově věci. Zdejší soud proto ve vztahu k této žalobní námitce dospěl k závěru, že ačkoli není možné příslušná kritéria přenášet mezi podniky převáděnými z jedné generace na druhou, není tato skutečnost důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí, jelikož dle názoru soudu nepůsobí diskriminačně.

[54] Soud nemůže dát žalobci za pravdu ani ve vztahu k námitce, kde žalobce uváděl, že po sloučení dvou závodů, které podmínky pro danou dotaci každý splňují, vzniká závod jediný, jenž však podmínky nesplňuje. Jak bylo uvedeno výše, kritérium aktivního zemědělce není postaveno pouze na jediné podmínce, která by tak nově vzniklý závod vylučovala z možnosti ucházet se o danou dotaci. Žadatel má i po převodu závodu možnost vybrat si z několika podmínek, použít příslušnou aplikaci v rámci Portálu Farmáře, a zjistit, které z podmínek může naplnit. K dispozici má rovněž odborné poradenství, v rámci kterého může konzultovat i specifické okolnosti daného případu, tedy i sloučení závodů po mezigeneračním převodu.

[55] Žalobce rovněž namítal, že vnitrostátní vymezení podmínky aktivního zemědělce v § 4 nařízení vlády č. 83/2023 vykazuje rozpor se smyslem a účelem nařízení 2021/2115. Uváděl, že vnitrostátní podmínky „nezohledňují specifika tzv. mezigeneračního převodu zemědělského závodu a neumožňují přenos naplnění kritérií z majitele-rodice závodu na

majitele-potomka, přestože zemědělský závod je zachován nezměněný“, a že „dopadají nepřiměřeně přísněji na malé zemědělce podnikající jako OSVČ“.

[56] V článku 5 nařízení 2021/2115 se stanoví:

Pojem „aktivní zemědělec“ se vymezí tak, aby se zajistilo, že podpora je poskytována pouze fyzickým nebo právnickým osobám či skupinám fyzických nebo právnických osob, které vykonávají alespoň minimální úroveň zemědělské činnosti, přičemž z poskytnutí podpory nemusejí být nutně vyloučeni vícestranně zaměřeni zemědělci ani zemědělci na částečný úvazek.

Při vymezování osoby, která je „aktivním zemědělcem“, použijí členské státy objektivní a nediskriminační kritéria, jako jsou: příjmové testy, vklady práce v zemědělském podniku, předmět podnikání a zápis jejich zemědělských činností v celostátních nebo regionálních rejstřících. Tato kritéria lze zavést v jedné nebo více formách, které si členské státy zvolí, a to i prostřednictvím negativního seznamu, na základě kterého je stanoveno, kdo ze zemědělců nemůže být považován za „aktivního zemědělce“. V případě, že členský stát považuje za „aktivní zemědělce“ ty zemědělce, kteří za předchozí rok neobdrželi přímé platby přesahující určitou částku, nesmí být taková částka vyšší než 5 000 EUR.

[57] Soud tedy posuzoval, zda je vnitrostátní vymezení aktivního zemědělce provedeno objektivně a nediskriminačně. Dospěl k závěru, že tato kritéria vnitrostátní podmínky zakotvené v nařízení vlády č. 83/2023 naplňují. Tento předpis jasně a srozumitelně stanoví několik podmínek, z nichž si žadatel může vybrat, pomocí které chce naplnění pojmu aktivního zemědělce prokázat. Nebylo rovněž shledáno, že by dané vymezení působilo diskriminačně. Dle názoru soud se nejedná o případ přímé ani nepřímé diskriminace. Soud se zde ztotožňuje s argumentací žalovaného, který ve vyjádření k žalobě uvedl, že jelikož byly předmětné podmínky obsaženy v příslušném Strategickém plánu, který schválila Evropská komise, nelze namítat jejich diskriminační povahu. Pokud by skutečně působila diskriminačně, nemohl by být Strategický plán schválen.

[58] Ve vztahu k části námitky, kde bylo argumentováno nepřiměřeně přísnějším dopadem regulace na malé zemědělce, kteří jsou OSVČ, soud uvádí toto. Soud neshledal, že by některá z podmínek v § 4 nařízení vlády č. 83/2023 vykazovala výše popisovaný dopad. Za příléhavé soud nepovažuje ani žalobcovo srovnání s § 3 odst. 4 písm. f) zákona o daních z příjmů. Soud má za to, že nelze srovnávat nastavení kritérií aktivního zemědělce, která tvoří součást dotačních podmínek, se zákonnými ustanoveními týkajícími se daní z příjmů. Tato námitka proto není při posuzování dané věci relevantní.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[59] Z výše popsanych důvodů soud v dané věci uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou, a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[60] Ve věci soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, když soud prováděl další dokazování doplněním listinného důkazu, k němuž se mohli účastníci vyjádřit (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

[61] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před

soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu – vykonavateli veřejné správy – tyto nevznikly nad míru obvyklou jeho běžné činnosti, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 21. května 2026

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu